

Sygn. akt II Cz 1846/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wiesława Buczek-Markowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 15 stycznia 2014 r. w S.

sprawy z powództwa (...) **1 Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.**

przeciwko **T. J.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

z dnia 5 września 2013 r., sygn. akt III C 2160/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 1846/13

UZASADNIENIE

Skarżonym postanowieniem z dnia 5 września 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie (sygn. akt III C 2160/13) umorzył postępowanie w sprawie.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd ten wskazał, że powód w dniu 19 kwietnia 2013 r. wystąpił do Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie przeciwko pozwanemu z pozwem w postępowaniu elektronicznym o zapłatę kwoty 9.760 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania. Sprawę przekazano Sądowi Rejonowemu Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie.

Zarządzeniem z 18 lipca 2013 r., doręczonym pełnomocnikowi powoda w dniu 24 lipca 2013 r. wezwano go do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez złożenie go na urzędowym formularzu P wraz z odpisem, podpisanie pozwu w sposób czytelny umożliwiający identyfikację osoby podpisującej pozew, wskazanie aktualnego adresu miejsca zamieszkania strony pozwanej, przedłożenie pełnomocnictwa procesowego, na które powoływano się wnosząc pozew w sprawie wraz z ciągiem pełnomocnictw i ewentualnie odpisami dokumentów rejestrowych powoda celem wykazania, że osoby które udzieliły pełnomocnictwa procesowego były umocowane do składania oświadczeń woli w tym zakresie w imieniu strony powodowej, w terminie dwutygodniowym, pod rygorem umorzenia postępowania.

W określonym terminie wpłynęło pismo pełnomocnika powoda wraz z pozwem i odpisem pozwu na urzędowym formularzu P. W treści ww. pisma pełnomocnik powoda nie wskazał jednak aktualnego adresu miejsca zamieszkania pozwanego. Jednocześnie wniósł o przedłużenie terminu do wskazania aktualnego adresu miejsca zamieszkania pozwanego bądź ewentualnie o zawieszenie postępowania.

Sąd Rejonowy powołał się na przepis art. 505³⁷ § 1 i art. 126 § 2 k.p.c. i stwierdził, że obowiązkiem powoda w procesie cywilnym jest wskazanie adresu strony przeciwnej, w taki sposób, aby możliwe było doręczanie jej odpisów pism, wezwań, czy zawiadomień, w sposób umożliwiający realne podjęcie przez pozwanego kroków zmierzających do obrony jego praw w toku postępowania, a przed zainicjowaniem postępowania powód winien sprawdzić, czy adres pozwanego jest aktualny. Sąd Rejonowy wskazał, że pełnomocnik powoda zarówno w pozwie wniesionym w postępowaniu elektronicznym, jak i uzupełnionym pozwie w postępowaniu uproszczonym wskazał taki sam nieprawidłowy adres pozwanego - S. ul. (...). Sąd Rejonowy zaznaczył, że powód powinien wskazać aktualny adres pozwanego stosownie do treści art. 187 k.p.c., a jedyną okolicznością usprawiedliwiającą ponowne wskazanie adresu tożsamego z adresem wskazanym w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym byłyby wykazanie, że pozwany ponownie zamieszkał pod adresem wskazanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Sąd I instancji podniósł, że z uwagi na niewskazanie aktualnego adresu pozwanego niemożliwym jest skuteczne doręczenie mu odpisu pozwu i nadanie sprawie dalszego biegu.

Zażalenie na powyższe postanowienie Sądu Rejonowego wywiódł powód (...) i Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W., zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie w całości i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Skarżący w zażaleniu wskazał, że brak aktualnego adresu pozwanego nie stanowi braku formalnego pozwu. Skarżący powołał się na art. 505³⁷ § 1 k.p.c. i wskazał, że brak jest w polskiej procedurze cywilnej przypadków możliwości umorzenia postępowania na skutek nieuzupełnienia adresu strony pozwanej w terminie tygodniowym, natomiast na podstawie art. 177 §1 pkt 6 k.p.c. Sąd powinien zawiesić postępowanie z urzędu. Skarżący podniósł, że wobec braku informacji zwrotnej z MSW, nie jest w stanie skutecznie złożyć wraz z uzupełnionym pozwem wniosku o ustanowienie kuratora dla doręczeń.

Wskazał, że nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego, według którego niewskazanie aktualnego adresu strony pozwanej, po przekazaniu sprawy do rozpoznania w postępowaniu zwykłym, powinien zostać uzupełniony przy zastosowaniu szczególnego rygoru z art. art. 505³⁷ § 2 k.p.c., gdyż przepis ten wskazuje na konieczność umorzenia postępowania w przypadku nieusunięcia braków formalnych, nie ma tam natomiast mowy o umorzeniu w przypadku nieuzupełnienia innego braku. Mając na uwadze, że wskazanie innego adresu zamieszkania strony stanowi inne uzupełnienie, a nie brak formalny, zdaniem skarżącego postępowanie nie powinno być umorzone, w pozwie został bowiem wskazany adres strony pozwanej, którym posługiwała się ona w relacjach z pierwotnym wierzycielem. Celem zaś ustalenia nowego adresu, który miałby być aktualnym, powód wystąpił ze stosownym wnioskiem do MSW. Skarżący wskazał, że umorzenie postępowania w przedmiotowej sprawie, w związku z niemożnością wskazania aktualnego adresu pozwanego, może nastąpić jedynie na podstawie art.182 k.p.c., gdyż umorzenie postępowania bez wydania uprzednio postanowienia w przedmiocie zawieszenia postępowania jest podstawą ewentualnego zażalenia powoda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda okazało się niezasadne.

Zgodnie z art. 505³⁷ § 1 k.p.c., po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505³³ § 1, art. 505³⁴ § 1 oraz art. 505³⁶ § 1 k.p.c. przewodniczący wzywa powoda do wykazania umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze k.p.c. oraz dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie k.p.c., a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ § 1 oraz art. 505³⁴ § 1 k.p.c. dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu - w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. W razie nie usunięcia powyższych braków pozwu sąd umarza postępowanie.

Jak wynika z akt sprawy, zarządzeniem z dnia 13 czerwca 2013 r. pełnomocnik powoda został przez Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu przez wskazanie aktualnego adresu pozwanego T. J. w terminie 7 dni, pod rygorem uchylenia nakazu zapłaty i przekazania sprawy do sądu właściwości ogólnej. W odpowiedzi na powyższe zobowiązanie, pełnomocnik wniósł o przedłużenie terminu na wskazanie aktualnego adresu pozwanego, powołując się na konieczność jego uzyskania z MSW. Zarządzeniem z 24 czerwca 2013 r. odmówiono przedłużenia powyższego terminu, a następnie postanowieniem z tej samej daty Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie uchylił wydany w sprawie nakaz zapłaty i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

Po przekazaniu sprawy, zarządzeniem z dnia 18 lipca 2013 r. pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu m.in. przez wskazanie aktualnego adresu miejsca zamieszkania pozwanego T. J. w terminie 14 dni, pod rygorem umorzenia postępowania.

W określonym terminie pełnomocnik strony powodowej zgodnie z zobowiązaniem złożył prawidłowo wypełniony pozew na urzędowym formularzu, a nadto w pozwie wskazał adres pozwanego tożsamy z adresem wskazanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, tj. ul. (...), (...)-(...) S., Polska.

W ocenie Sądu Okręgowego, w realiach rozpoznawanej sprawy, braki formalne pozwu nie zostały usunięte, co wedle art. 505³⁷ § 1 § 1 k.p.c. skutkować musiało umorzeniem niniejszego postępowania.

Wskazać na wstępie należy, iż postępowanie w sprawie przekazanej sądowi ogólnie właściwemu przez tzw. e-sąd nie jest wszczęciem nowej sprawy, lecz kontynuacją sprawy prowadzonej w elektronicznym postępowaniu upominawczym. W analizowanym przypadku po przekazaniu sprawy sądowi właściwości ogólnej, dalsze postępowanie toczyć się winno według przepisów o postępowaniu uproszczonym (roszczenie dochodzone pozewem wynika z umowy, a wartość przedmiotu sporu nie przekracza dziesięciu tysięcy złotych- art. 505¹ pkt 1 k.p.c.).

Przepisy te nie zawierają norm dotyczących wymogów formalnych pism procesowych. Z tego powodu zastosowanie do tego postępowania będą miały przepisy ogólne, w tym między innymi art. 126 k.p.c. Jak wynika z treści art. 126 § 2 k.p.c., gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby i adresy stron.

W niniejszej sprawie wskazany przez powoda w pozwie złożonym w postępowaniu elektronicznym adres pozwanego (ul. (...), (...)-(...) S., Polska) nie istnieje, co wynika wprost z adnotacji poczty na korespondencji adresowanej do T. J. (vide k.9, k. 10 akt niniejszej sprawy).

Zdaniem Sądu II instancji, czym innym jest wskazanie w pozwie nieaktualnego adresu strony, a czym innym jest podanie adresu nieistniejącego.

W istocie z brzmienia art. 126 § 2 k.p.c. nie wynika, że adres zamieszkania podawany w pozwie musi być adresem prawidłowym, pod którym strona aktualnie zamieszkuje. Z przepisu tego wynika jedynie obowiązek oznaczenia adresu pozwanego. Wówczas ujawniona w toku postępowania informacja, że wskazany w pozwie adres nie jest rzeczywistym adresem zamieszkania pozwanego, nie stanowi braku formalnego tegoż pozwu. Choć okoliczność taka oczywiście stanowi przeszkodę dla kontynuacji postępowania, niemniej niewskazanie w tej sytuacji przez powoda aktualnego adresu pozwanego, nie może być uznane za nieusunięcie braków formalnych pozwu, a zatem nie może stanowić przyczyny umorzenia postępowania na podstawie art. 505³⁷ § 1 zd. 2 k.p.c.

Jednakże wskazanie w pozwie adresu, który nie istnieje, zdaniem Sądu Okręgowego nie wypełnia obowiązku wskazania adresu, choćby nieaktualnego. Skoro bowiem powód wskazał adres, który nie istnieje, to należy raczej przyjąć, iż nie wskazał adresu w ogóle, niż że wskazał adres nieaktualny. Adresu „ul. (...), (...)-(...) S., Polska”, faktycznie nie ma, a zatem nie można mówić o jego aktualności bądź nieaktualności.

Sytuacja niniejszej sprawy jest zatem zgoła odmienna od takiej, w której powód posługuje się nieaktualnym adresem strony pozwanej. W takiej sytuacji bowiem brak ten miałby charakter wtórny, ujawniłby się w toku postępowania i wówczas zasadne byłoby zawieszenie postępowania na mocy art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., zgodnie z którym sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli na skutek braku lub wskazania złego adresu powoda albo niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego lub niewykonania przez powoda innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu.

Natomiast nieoznaczenie adresu strony pozwanej w ogóle (a tak należy rozumieć podanie adresu nieistniejącego), ma charakter pierwotny, albowiem adres ten nie istniał od początku, a nie okazał się niewłaściwy w toku postępowania. Stąd też zasadne było wezwanie powoda do uzupełnienia braku formalnego poprzez wskazanie w pozwie aktualnego adresu pozwanego.

W świetle powyższych okoliczności Sąd Okręgowy przyjął, że adres strony pozwanej nie został oznaczony w pozwie. Zatem uzupełnienie pozwu, o jakim mowa art. 505³⁷ § 1 k.p.c., w realiach przedmiotowej sprawy, oznaczało de facto wskazanie adresu zamieszkania pozwanego. Niewątpliwie pełnomocnik powoda na wezwanie przewodniczącego takiego adresu nie wskazał, albowiem podany w pozwie adres nie istnieje, co jednoznacznie wynika z adnotacji Poczty Polskiej na kierowanej do pozwanego pod ten adres korespondencji.

W związku z powyższym, wobec nieuzupełnienia w terminie braków formalnych, umorzenie postępowania przez Sąd I instancji było się prawidłowe. Z powyższych rozważań wynika jednocześnie, że brak było podstaw do zawieszenia postępowania w trybie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., o co wnosił powód.

Stąd też – w ocenie Sądu II instancji - zażalenie powoda jako bezzasadne należało oddalić, o czym orzeczono w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.